

Präst- och diakonvigning, Uppsala domkyrka

Första söndagen efter Trefaldighet, 11 juni 2023

Vårt dop, tredje årgångens texter (Apg. 8.26-39)

”Du är verkligen rätt person på rätt plats!” Vi tänker så ibland – och det händer att vi också säger det – när vi möter en förskolelärare, en bilmekaniker eller en bandytränare som finner glädje, mening och kraft i sina uppgifter på ett sätt som sticker ut. Att vara rätt person på rätt plats innebär att en människa får möjlighet att blomma ut med de gåvor och talanger som Gud ger henne. Det innebär också att andra människors tillvaro och livet i Guds skapelse befrias eller berikas eftersom saker och ting klarnar, faller på plats, löser sig eller kan hanteras när rätt person är på rätt plats vid rätt tillfälle.

I dagens episteltext får vi möta Filippos. Han var rätt person på rätt plats vid rätt tillfälle när den afrikanske hovmannen passerade. Efter en uppmaning från Gud hade Filippos gått ut på den öde vägen. Ledd av Anden vågade han kliva fram – med perfekt tajming – för att lyssna till och samtala med mannen som troligen kom från ett område som vi idag beskriver som södra Nubien.

Hovmannen ber Filippus att slå följe med honom på hemvägen och det leder till att hovmannen kommer hem mycket snabbare än han hade trott. Han kommer hem till Gud och får som gåva den plats där han alltid är rätt person när han döps.

Var och en av oss hör hemma hos Gud. I Gud finns den goda jordmån där vi kan blomma ut med våra gåvor och talanger. Förenade med Gud *är* vi rätt person på rätt plats samtidigt som vi håller på att *bli* rätt person på rätt plats och får *förbli* rätt person på rätt plats i evighet. Det är hem till den platsen som vi alla är på väg och samtidigt är vi redan framme och hemma överallt där Gud och vi är tillsammans.

I dopet förenas vi med Gud och kommer hem till Gud. Samtidigt sänds vi som döpta ut på en resa tillsammans med Gud. Ledda av Anden får vi gå Guds ärenden precis som Filippus gjorde. Det är inte alltid som de uppdrag som Gud ger oss är lika uppseendeväckande eller extraordinära. Ofta är det i våra alldeles vanliga vardagssysslor som vi får möta Gud och tjäna Gud. Gud låter oss ta hand om vår familj och våra vänner. Gud ger oss livsbejakande uppgifter i arbetslivet och på fritiden.

Ibland får också vi hjälpa en främling som kommer i vår väg, precis som Filippus fick göra när han förkunnade budskapet om Jesus för den afrikanske hovmannen.

Vi förkunnar också Kristus genom det vi gör och säger. I dopet vigs vi alla till denna allmänna präst- och diakontjänst som vi kan glädjas över och utföra eftersom Kristi Ande i oss är en källa med porlande vatten. I förbindelse med den källan och ledda av Anden vågar också vi slå följe med dem som uttryckligen eller outtalat ber om vårt bistånd och tillsammans med varandra inspireras också vi att utforska betydelsen av det som står i de bibliska skrifterna. I förbindelse med källan – Kristi Ande i oss – får vi glädje, mening och kraft i en mängd olika uppgifter där Gud låter oss blomma ut.

När Gud sände Filippus till en öde väggkant – och han gick – fick den afrikanske hovmannen en möjlighet att lära sig mer om den Gud som han redan sökte och tillbad. Ledda av Anden får vi alla upptäcka hur Gud dagligen tar oss i sin tjänst för liknande uppgifter och idag får vi särskilt glädjas över att ni som vigs till präster och diakoner både får och tar emot era särskilda uppdrag i kyrkans vigningstjänst.

Mina, Anna, Anna och Kristina: Som diakoner kommer ni att vandra med Gud och människor på ödsliga vägkanter där det finns resenärer som behöver ert bistånd på färden. Ledda av Anden kommer ni att uppmuntra och utmana både personer och institutioner som också behöver orka se de ödsliga vägkanterna och våga bege sig dit trots att det kan framstå som ett slöseri med tiden.

Cajsa, Simon, Pål, Hanna, Matilda, Silvia, Sara, Christine och Maria. Som präster kommer ni att döpa både barn och vuxna. Ni kommer att utlägga de bibliska skrifterna när ni predikar och undervisar. Ledda av Anden kommer ni – som svar på kluriga frågor – att hitta formuleringar som öppnar upp för den fortsatta dialogen med både Gud och människor.

”Förstår du vad du läser?” Den frågan ställde Filippus till den afrikanske hovmannen i inledningen av deras samtal. Idag kommer jag att ställa flera frågor till er som ska vigas och tanken är att ni högt och tydligt ska svara ”ja” på dem. Utöver vigningsfrågorna vill jag skicka med er den fråga som Filippus ställde till hovmannen som ett ord på vägen för er och för oss alla som står i vinningstjänsten.

”Förstår du vad du läser?” Tanken är inte att ni ska besvara den frågan med ett övertygat ”ja” eller – för den delen – med ett lika tvärsäkert ”nej”. I stället behöver den frågan få leva i oss och föra oss hem till källan med porlande vatten – tillbaka till dopets livsflöde och Kristi Ande i oss. Vi får besvara frågan på samma sätt som hovmannen gjorde. Han responderade med en följdfråga och formulerade en bön om vägledning.

Förstår jag vad jag läser när jag arbetar med en bibeltext då jag förbereder en predikan eller en andakt? Förstår jag vad jag hör när jag lyssnar till en annan människa som sätter ord på sin villrådighet och längtan? Förstår jag vad församlingen som jag tjänar behöver just nu eller vad som är kyrkans kallelse vår tid?

Som präster, diakoner och biskopar är det ibland vår uppgift att svara ”ja” på sådana frågor och sedan också utveckla det svaret genom att använda den kunskap och de förmågor som Gud ger oss. Vi både får och ska berätta om det som vi förstår och tror. Och när vi gör det kommer människor ibland att säga också om oss: ”Det där var verkligen rätt person på rätt plats!”

Men för att vår respons inte ska bli urvattnad med tiden och för att vår förståelse inte ska bli så rutinmässig att den kan klassas som en yrkesskada är det viktigt att vi inte alltför snabbt svara ”ja” på frågan om vi förstår. Vi behöver också likt hovmannen ställa följdfrågan som förbinder oss med den porlande källan. ”Gud, vad vill du förkunna eller förklara genom det jag läser, lyssnar till eller är med om just nu?” På den frågan följer bönen naturligt. ”Kristus, led med din Ande på hemvägen.”

Idag ber vi att Gud ska komma till er som vigs med sin heliga Ande och ta er i sin tjänst som präster och diakoner i sin kyrka. Ni står redan i Guds tjänst. Det är inte först nu som ni blir rätt person på rätt plats men idag tar ni emot uppdraget att vara, bli och förbli detta också som präster och diakoner. Sända av Gud och vägleda av Anden får ni, precis som Filippus, gå ut, stiga fram och slå följe med Gud och människor på hemvägen.